

NORSK

Uidentifiserte
Flygende
Objekter

UFO-TIDSSKRIFT

NR. 2.

1. ÅRGANG

1970

NORSK UFO-TIDSSKRIFT

utgitt av
Norske UFO-Foreninger

postadresse
Postboks 2083, 7001 Trondheim
Postgirokonto 321295

Redaktør
Kolbjørn Stenødegård

i redaksjonen
Arne Børcke
Leif Fahre
Jon Ingar Haltuft
Leif Iversøn
Hans Kristian Moe
Andreas Steen

Lay-out
Trond Andersen

* * *

Redaksjonens motto
Intet aksepteres før det er
kritisk gransket - intet for-
kastes fordi det lyder umulig.

* * *

De innkomne bidrag avspeiler
ikke nødvendigvis redaksjonens
mening om emnet.

* * *

Bladet utgis 4 ganger i året.
Abonnementspris kr. 15,- pr.år.

* * *

Trykt hos Økonomitrykk, Bodø

HEYERDAHL SÅ

MERKELIG GJENSTAND

SAN JUAN, 30.6.70. (NTB-UPI). Thor Heyerdahl og hans mannskap ombord på 'Ra 2', mannskapet ombord i De Forente Nasjoners oseanografiske skip 'Calamara' og tusenvis av innbyggere på St. Thomas, St. Croix og andre karibiske øyer meldte natt til tirsdag 30/6 at de klokken 2.45 hadde observert en uidentifiserbar flyvende gjenstand.

Den første meldingen kom fra navi-
Side 2.

gatøren ombord i 'Ra 2', Norman Baker, som opplyste at han hadde styrevakt da han fikk øye på gjenstanden, som var flat, rund og opplyst. Han varslet Heyerdahl og den meksikanske antropologen dr. Santiago Genoves. Alle tre betraktet gjenstanden i 10 minutter. Også 'Calamara', som var på vei mot 'Ra 2', meldte at de hadde sett gjenstanden.

Aviser og kringkastingsstasjoner på flere karibiske øyer har opplyst at de fikk hundrevis av telefonoppringninger fra mennesker som også hadde observert gjenstanden. Også mange fiskere meldte fra.

N-UFO-T KOMMENTERER :

Uten å trekke forhastede slutninger skal det her sies at det synes å dreie seg om en meget interessant og betydningsfull observasjon, hvor tusenvis av vitner i forskjellige betraktningsposisjoner er involvert.

Jeg vil også henlede lesernes oppmerksomhet på visse likhetspunkter mellom denne observasjonen og de berømte Trinidad-observasjonene *). Som den gang er også i dette tilfellet UFO'et observert av bl.a. en oseanografisk ekspedisjon.

Noen kommentarer utover dette har vi ikke, men N-UFO-T vil sette alt inn på å få fremskaffet så mange detaljer som mulig omkring denne observasjonen.

K. Stenødegård

*) : "Trinidad-Observasjonene" av dr. Olavo T. Pontes. UFO-NYT's FORLAG, København 1967.

RAPPORT FRA FINNLAND

I første nummer av N-UFO-T lovet vi å skulle bringe en rapport om en meget interessant observasjon fra Finland i dette nummer.

Da undersøkelsene av dette tilfelle ennå ikke er avsluttet, må vi dessverre la Finlandsrapporten stå over til neste nummer.

Redaktøren

Om Norsk UFO-Tidsskrift

ved Arne Børcke

Med NORSK UFO-TIDSSKRIFT - N-UFO-T - er omsider et gammelt ønske blant UFO-interesserte her i landet blitt en realitet. Det har riktignok lenge vært tumlet med mer eller mindre realistiske planer om et eget organ som på norsk tar for seg ufo-problematikkens mange sider, men først nå har norske ufo-foreninger i fellesskap våget ta spranget. Foreløbig består redaksjonen av medlemmer fra UFO-INFORMASJON - NORGE i Oslo og TRONDHEIM UFO-FORENING, men det er et håp om, ja en forutsetning, at flest mulig enkeltpersoner og UFO-grupper etterhvert må melde seg til samarbeidet.

UFO-interesserte her hjemme har hittil utelukkende vært henvist til litteratur på fremmede språk, noe som har ført til at bare "spesielt engasjerte" har holdt seg orientert om hva som skjer på området. I utlandet har det i flere år vært utgitt tidsskrifter - og bøker - av alle varianter: "uavhengige", "realistiske", "tekniske", "filosofiske" og rett og slett "svermeriske".

N-UFO-T's
"ideologiske linje":

Hvilken kategori N-UFO-T med tiden blir plassert i våger redaksjonen i dag simpelthen ikke forsøke å forutsi. En ting er imidlertid sikkert: Den vil legge særlig vekt på en presentasjon av det til en hver tid foreliggende materiale - ikke en farging av det, og derigjennom søke å skape et tidsskrift som bør kunne godtas av de fleste grupperinger. Som et slags ledemotiv har den derfor valgt "etter beste evne å gi et speilbilde av hva som skjer på UFO-fronten - hjemme og ute". På den måten håper redaksjonen å nå ikke bare folk som allerede av en eller annen grunn er interessert, men forhåpentligvis bidra med å spre nøktern informasjon om emnet også til kretser som a priori setter UFO-fenomenene i samme bås som meteoren av autoritetene feilaktig ble plassert, inntil den omsider ble anerkjent som en fysisk realitet ved innledningen av forrige århundre.

Redaksjonen har herved frivillig pålagt seg et stort krav, og det vil neppe kunne unngås en viss slagside i og med at det nødvendigvis må foretas en utvelgelse av foreliggende materiale. F.eks. kan det allerede her være formålstjenlig å slå fast - selv om det burde være helt selvinnlående - at N-UFO-T vil innta en positiv holdning til ufo-fenomenene - dvs til fenomenene som sådan. Nemlig, som eneste postulat skal N-UFO-T forfekte at FENOMENENE ER EN REALITET - uansett hva realitets-innholdet en gang måtte vise seg å være, og her ligger implisitt at ufo-fenomenene er å betrakte som Uidentifiserte, - med stor "U"! For øvrig har bladet ingen egen "mening".

Form og innhold:

Med dette som utgangspunkt vil redaksjonen forsøke å bygge opp et tidsskrift som skal belyse problematikken omkring de såkalte ukjente flygende objekter. Primært vil dette skje ved presentasjon av det til enhver tid foreliggende rapportmateriale - men med hovedvekten lagt på norske og øvrige nordiske lands rapporter - og ved egne og innsendte artikler (OBS: redaksjonen tar med takk imot stoff fra leserne, men må beklage ikke å kunne honorere i penger!), samt materiale hentet fra mer "avanserte" kilder; takket være gode kontakter håper en fra tid til annen å kunne bringe meldinger og artikler

skrevet som spesialstoff for N-UFO-T av fremstående utenlandske vitenskapsmenn.

På grunn av sakens spesielle - og fremdeles til dels kontroversielle karakter, vil kildeangivelser og fotnoter i størst mulig utstrekning bli nytteløst - selv om det til tider kan virke litt anmasende. Dette for å gi leseren en fair anledning til etterkontroll av stoffet, som dessverre nødvendigvis er basert på materiale hovedsakelig av anekdotisk art.

Intet redaksjonelt mønster:

Vi tror det er viktig å gjøre klart at redaksjonen ikke ønsker å låse seg fast i et spesielt redaksjonelt mønster: allerede i dette nummer vil leseren trolig oppdage visse forandringer fra det første både layout- og innholdsmessig. Grunnen er enkel: redaksjonen består utelukkende av amatører, alle uten erfaring i tidsskriftarbeide. Den redaksjonelle virksomhet vil derfor den første tiden måtte drives på "prøve-og-feile"-basis. Dette ser vi imidlertid bare som en utfordring, og kanskje som et fortrinn: Således vil N-UFO-T undergå en stadig og forhåpentlig positiv forandring, som vi håper flest mulig vil ta del i. Det er altså med god grunn vi oppfordrer alle interesserte til å komme med ideer og tanker som kan føre til forbedringer. Praktiske problemer med en geografisk delt redaksjon - Trondheim/Oslo - gjør at en dessuten må regne med en del uregelmessigheter inntil videre - utgivelsesdatoen kan f.eks. foreløpig ikke fastsettes på forhånd.

N-UFO-T er kommet for å bli:

Som et første konkret resultat av langvarige forsøk på å etablere et interregionalt ufo-samarbeid er det vårt håp at N-UFO-T vil vise at UFO-saken er langt mer kompleks enn en umiddelbart får inntrykk av ved bare å lese sporadiske meldinger i avisene om merkelige himmelfenomen-er. UFO-fenomenene representerer et av de meget sjeldne forsknings-

feltet hvor striden har pågått allerede i flere år før den offisielle vitenskap er kommet med i bildet. Trolig står vi bare ved begynnelsen av ufo-forskningen - og N-UFO-T er fast bestemt på å bli !-

.../AB

GJØR N-UFO-T KJENT !

Ved utsendelsen av dette N-UFO-T-nummer mangler ca. 100 abonnenter for at regnskapet for innværende år skal ballansere - og vel 200 for å våge skrittet over til boktrykk. Frem til i dag - når dette skrives - har det gjenvilg blitt tegnet nye abonnenter, men redaksjonen vil allikevel oppfordre leserne til å gjøre dette nye UFO-initiativ kjent blant venner og bekjente! På forhånd takk.

.../RED

SERIEN NORSKE UFO-FORENINGER

Vi beklager at presentasjonen av UFO-INFORMASJON, OSLO av tekniske grunner må stå over til neste nummer.

Red.

VISSTE DE AT

Det er flere stjerner i universet enn det er sandkorn på alle verdens strender ?

PROJECT INTERNATIONAL PETITION

Denne verdensomspennende aksjonen som er en internasjonal UFO-an-søkning til FN pågår nu for fullt i 34 land !

Det trengs imidlertid større oppl slutning om aksjonen her i Norge. Skriv derfor og rekvirer skjemaer fra:

KNUT AASHEIM

Postboks 142 - 2073 Bøn
Telefon: (02) 76 15 65

Se forøvrig intervju med Knut Aasheim i N-UFO-T nr. 1, 1970.

Tilbakeblikk på den endelige rapport fra dr. Edward Condon

a v J o h n A. K e e l

Jeg er en fordomsfull kritiker og må følgelig innrømme dette allerede innledningsvis. Jeg har vært sterkt og dypt involvert i granskingen og studiet av uidentifiserte flyvende objekter de siste tre/fire årene og jeg har gjort meg opp en meget bestemt oppfatning og konklusjon om fenomenet. Jeg har sett utallige gjenstander under mine mange reiser.... noen på meget nært hold, gjenstander som jeg ikke kunne forklare og som la for dagen karakteristiske trekk og utførte manøvrer som var radikalt forskjellige fra kjente naturfenomener og konvensjonelle luftfartøyer. De siste årene har jeg skrevet og publisert en rekke detaljerte avis- og tidsskriftartikler om det kontroversielle UFO-komplekset. Condon-rapporten har plukket ut to av disse mange artikler og utsatt dem for angrep - jeg vil kommentere dette senere.

Helt fra prosjektet ble innledet har jeg pålagt meg selv en "fingrene fra fatet"-politikk og avholdt meg fra å offentlig kommentere virksomheten før de endelige resultater forelå. Jeg har nå gått igjennom hele rapporten og har en følelse av at de følgende kommentarer har gyldighet og kan være verd en viss oppmerksomhet. De er basert på et mest mulig objektivt studium av de data som legges frem og jeg har forsøkt å undertrykke min egen personlige holdning mens jeg har holdt på med gjennomgåelsen. Jeg vil her forsøke å redegjøre for rapportens pluss og minus-sider, ut fra forutsetningene til en reporter med omfattende vitenskapelig, forskningsmessig og journalistisk erfaring.

* * *

CONDON-RAPPORTENS INNHOLD OG OBJEKTIVITET

Billig fyllekalk

Minst 50 prosent av Condon-Rapporten (CR) består av "fyllekalk" i form av spesielt utvalgte flyvåpen (Air Force=AF) dokumenter og vitenskapelige avhandlinger om luftspeilinger, radarsignaler, meteorologiske fenomener, alt samlet for minimale eller ingen utgifter for prosjektet. Mesteparten av dette "fykkekalk"-materialet har vært publisert i andre UFO-bøker i løpet av de siste tyve årene, og kan neppe betraktes som betydningsfulle bidrag for en bedre forståelse av emnet. Selv om man kunne vente at endel materiale av denne type ville bli innlemmet i CR burde man også kunne forlange at slikt stoff ville ha blitt ajourført

og at man ville ha trukket korrelasjoner med spesielle saker for å demonstrere og så prøvet eventuell gyldighet av de forskjellige naturlige fenomener som potensielle forklaringer på noen av UFO-observasjonene (eller -sightings). I stedet er det meste av materialet presentert i en sammenhengende, nesten irrelevant form. Igjen må jeg understreke at 50 prosent av Condon Rapporten er basert på materiale som er skaffet til veie så godt som uten økonomiske utlegg.

Deltagere

I Appendix X står en liste over 38 personer som har deltatt i forberedelsen av rapporten. Av disse var 17 involvert i Prosjektet den første tiden, men bare seks var direkte involvert i CR helt fra starten av

og frem til dens konklusjon. En rekke bidragsytere ble inkorporert i Prosjektet etter at alle undersøkelser var avsluttet. De fleste av de opprinnelige deltagere hadde forlatt Prosjektet tidlig i 1968 i kjølvannet av den kontrovers som brøt ut etter at to av medlemmene ble ekskludert. CR var med andre ord ikke satt sammen av de personer som hadde arbeidet hardest med inn-samlingen av materialet.

En ville naturligvis kunne forvente at et dokument som utgis for å være vitenskapelig - utarbeidet av et velrennomert Universitet etter oppdrag fra USAF og finansiert av regjeringens (les: skattebetalernes) penger - ville være meget tørt, meget objektivt, og særdeles velorganisert. Allikevel mangler rapporten i det store og hele den objektivitet en måtte kunne forlange, og det er helt åpenbart at de forskjellige bidragsyterne ikke engang rent overflatisk var kjent med deres egne kollegers arbeid og resultater. Dokumentet er fullt av forbløffende - og unødvendige - motsigelser. Det bærer tydelig preg av å være et hastverksarbeid, utført interesseløst. Det ble åpenbart samlet sammen av individer som kjente lite til sine forgjengeres undersøkelser og anstrengelser -

langt mindre brydde seg om dem. (- and cared even less).

Dette reflekterer de nå velkjente forhold som hersket ved Colorado University i mars 1968. Til tross for at Prosjektets undersøkelser formelt ikke var avsluttet før i juni 1968, var staben innen mars blitt redusert til tre. Åpenbart ble en ny stab stablet på bena; folk utenfra ble engasjert, og rapporten ble fullført på den hurtigste og mest lettvinte måte. Gamle rapporter som var frigitt av flyvåpnet ble samlet sammen, diverse spesialister ble kontaktet for å smøre i hop dokumenter på deres spesialfelter, og ble rasket sammen i en eneste stor stuing.

I rapportens anbefaling blir vi fortalt at Dr. Condon appellerte til utgivelsen av Scientific American, og at denne "var behjelpelig med å sikre Mr. Daniel S. Gillmor's bistand". Gillmor - en mangeårig vitenskapelig forfatter - ble gitt den lite misunnelsesverdige oppgave å forsøke å forme dette morass til en publisierbar bok.

Feider og hevngjerrighet

En vitenskapelig rapport, utarbeidet for en pris av 600.000 dollars, burde ha liten eller ingen plass for personlige fektninger og kontroverser. Det ville ha vært akseptabelt om ett avsnitt.... eller kanskje endog ett kapittel ble ofret på ofte-publiserte personlige problemer dr. Condon måtte ha vært gjenstand for. Men striden touches gang på gang i de første deler av boken. Major Donald Keyhoe blir gjentagne ganger kritisert. Visse sekvenser av CR er å lese som en billig roman. Den generelle tone gjør det helt klart at dr. Condon er en sint og hevngjerrig mann. Hvis han har ønsket å forsvare seg selv og angripe sine angripere skulle han heller ha skrevet sine memoirer. Skatteyterne har ikke betalt ham for å gi uttrykk for hans personlige irritasjoner. Tatt i betraktning all den hjelp og bistand som ble tilbudt Prosjektet av Keyhoe og NICAP forekommer Condon's utallige negative kommentarer - alle basert på omhyggelig utvalgte

Dr. E. U. Condon

punkter trukket ut av sammenheng (f.eks.: kaptein Edward J. Ruppelt ga Keyhoe mye støtte, men Condon valgte allikevel å publisere ett enslig Ruppelt-sitat hvor enkelte av Keyhoe's spekulasjoner blir kritisert) - fører seg inn i en grundig gjennomtenkt forsøk på å "knekke" Keyhoe og NICAP, og diskreditere deres anstrengelser.

Ingen ny,
detaljert studie

Majoriteten av "dokumentene" publisert i CR er bassert på et overflatisk kjennskap til den generelle UFO situasjon og ville aldri ha oppnådd å bli publisert i et ukeblad, for ikke å snakke om et vitenskapelig tidsskrift.

Ettersom Condon-gruppen hadde hele to år på seg for å samle inn og studere nye sightings, og siden den hadde full støtte fra såvel publikum som fra pressen, sivile UFO-organisasjoner og flyvåpnet, hadde vi ventet at den endelige rapport i det minste hadde inkludert detaljerte kart og diagrammer i en analyse av UFO-rapportene fra 1966/-1967. Prosjektet hadde såmann personell, utstyr og midler nok til å gjennomføre en slik studie. Noen slik blir imidlertid ikke presentert. Og enda mer forbløffende: jeg kunne ikke finne noen henvisning til det totale antall rapporter som ble mottatt av Prosjektet. Kanhender er totalen inkludert og begravet et eller annet sted i den fine trykken, men jeg foretok uten hell en omhyggelig saumfaring, på jakt etter denne type fundamentalt viktige tall. I stedet serverer rapporten antikke flyvåpen-oppgaver, på tross av at vi er blitt fortalt at ".... bare omkring en åttendedel av alle sightings blir rapportert et eller annet sted, og ikke alle disse blir rapportert til flyvåpnet" (p.45). En skulle tro at denne betydningsfulle innrømmelse ville ha ført til en inspirert anstrengelse for å få klarlagt fenomenets fulle omfang og at mer nøyaktige og pålitelige tabeller ville ha blitt utarbeidet.

I tidligere presseerklæringer fra Colorado ble vi forsikret at hun-

drevis av saker og tildragelser ville bli gjennomgått og analysert i den endelige rapporten. Allikevel er det ikke mer enn 59 saker som utgjør studiets fundament. Mange av disse er dessuten bare oppkok av tidligere hendelser fra 1950-årene.

Kort sagt, CR svikter på to meget viktige punkter: den mangler den totale vitenskapelige objektivitet som burde forlanges av et slikt prosjekt, og den unndrar seg å oppsummere og analysere kvantitativt og kvalitativt de rapporter Prosjektet mottok. Begge forsømmelser er hver for seg ikke bare u-tilgivelige - de er skandaløse.

...

KONKRETE SAKSSTUDIER

Meningsmålinger

Begravet i alt det forledende og irrelevante materialet finnes at skillige rapporter som fortjener omhyggelig granskning av ufologer. Jeg var spesielt interessert i disse rapportene fordi de bekrefter min egen granskning og mine egne resultater. Meningsmålingene som ble utført av Opinion Research Organization etter oppdrag fra Colorado University er et interessant bidrag - omenn temmelig kjedsommelig for de etterforskerne som ikke oppfatter verdien av slike anstrengelser. Den grundige redegjørelsen av EM- (den elektromagnetiske) effekten i forbindelse med motorfusk i biler er av stor betydning for oss. CR innrømmer hullsallig at motorstopp-effekten er "kanskje det som har avstedkommet mest hodebry".

Gamle forklaringer

På tross av at Rapporten omtaler en rekke saker hvor Flyvåpnet åpenbart har nektet å samarbeide med Prosjektet i den utstrekning som var forutsatt, aksepterer CR allikevel åpent en rekke av de tidligere Flyvåpen-forklaringer, uten å forsøke å verifisere dem ved å grave frem alle fakta. Maury Island-"spøken" blir avfeid på grunnlag av Ruppelts kritikk og kommentarer. Det berømte flykrasjet i Walesville, N.Y., i

1954, blir lettvinnt begrunnet ved å gjenta Blue Books vage forklaring

Appendix V vies til et 10-siders opptrykk av e tale om "The Natural Philosophy of Flying Saucers" av en eller annen R.V. Jones. Selv om dette lille essay er underholdende var det neppe verdig å bli inkludert i Rapporten. Det behandler imidlertid en forvirrende "mørklegging" som fant sted i England i 1946 (pp. 927-928). Liknende hendelser skjer stadig over hele USA.

Kostbar historie-naiviteten

Kapittel 1 i Section V er avsatt til en liten avhandling om "UFOs gjennom Historien" skrevet av Samuel Rosenberg. Jeg var spesielt interessert i dette tema av den grunn at Pentagon-talsmenn flere måneder før Rapporten forelå, fortalte meg at Rosenberg var blitt betalt den uhorste sum av 10.000 dollars - over 70.000 kroner - for å skrive denne delen. Dr. David R. Saunders hevder imidlertid i sin bok "UFO's? Yes!" at Rosenberg bare ble betalt 3.200 dollars. (Også denne sum forekommer å være svært "generøs" betaling, o.a.). Rosenbergs offentlige "anseelse" skyldes ene og alene en artikkel om Frankenstein som han fikk publisert i Life for flere år siden. Hans bidrag er et trettende oppkok av saker hentet fra Trench, Thomas, Wilkins og Fort. Han starter med den ikke særlig originale konklusjon at alt som ble sett på himmelen av våre tidlige forfedre var et UFO. En stor del av CR har et anstrøk av forvirrende naivitet, men hr. Rosenberg synes å være den mest naive av dem alle ved sitt forsøk på å analysere de velkjente "Tulli papyrus" som ble gravd frem fra Vatikanets arkiver i slutten av 1930-årene. Han gjør et amatørmessig forsøk på å sammenlikne innholdet i papyrusen med Bibelsens beretning om Ezekiels hjul. Åpenbart har det aldri gått opp for ham at papyrusen først ble oversatt fra gammel-egyptisk til italiensk av katolske translatører som arbeidet i Vatikanet. Først deretter ble den oversatt fra italiensk til engelsk,

Side 8.

og ordvalget ble - naturligvis - religiøst orientert (flyvende talerkener" var ikke "stoff" i '30-årene). Den eneste pålitelige måte å foreta den slags sammenligninger som han bestreber seg på er å skaffe til veie den originale armeniske tekst om Ezekiels møter (Bibelen ble som kjent fordreid og feiltolket av de tidligere oversettere) og sidestille den med den originale gammel-egyptiske papyrus.

Rosenberg forsøkte faktisk å oppspore papyrusen, men den er desverre gått tapt. Dermed blir hans eneste standhaftige ankepunkt at professor Tulli og oversetteren prins de Rachelwitz var "amatør-egyptologer". Jeg bodde i Egypt i hele seks måneder og teller en rekke fremragende egyptologer blant mine venner. Tradisjonelt blir de beste arbeider utført av hengivne "amatør"-egyptologer, fordi det er liten plass for profesjonelle (les: betalte) mennesker på dette småskårne og lite innbringende forskningsfelt. Egyptologi fordrer utpreget og grundig kunnskap, en omfattende historisk og vitenskapelig interesse, og - fremfor alt - stor hengivenhet for emnet. Rosenbergs analyse av "Tulli Papyrusen" har ikke engang den fjerneste grad av gyldighet. Han bruker den som en "brekkestang" for sitt argument at historiske dokumenter er suspekte.

Det koster oss 3.200 dollar (eller 10.000 dollar ?) å finne dette ut. (Saunders kan i sin bok "UFOs? Yes! opplyse at forfatteren av dette kapitlet var et mangeårig personlig bekjentskap av prosjektets daglige leder Robert Low, som hyret ham til å bidra med "to build the record", o.a.).

Astronaut-sightings Keel angripes

Section III's kapittel 6 er engasjert med sightings gjort av amerikanske astronauter. Jeg har tidligere publisert to artikler om disse observasjonene, basert på materiale jeg ble gitt av NASA-tjenestemenn i Washington D.C. CR-bidragster Franklin E. Roach bekrefter faktisk mine egne gjentatte på-

stander og antakelser, både pro og con - bare enda mer dyptgående. Han unnlater heller ikke å påpeke at i det minste tre av astronaut-sight-ingene er uforklarlige.

Helt i tråd med Rapportens generelle politikk når det gjelder å nedvurdere litteraturen om emnet, går Roach til angrep på åpningsavsnittene i en av mine artikler hvor jeg reiser tvil om forslaget at fire lysende objekter som sto "sirlig på rekke og rad", observert av Jim Lovell og Ed Aldrin under Gemini 12-toktet, kunne være tre kasserte plastikk-poser og en ELSSpose (trolig med ekskrementer) som astronautene tilfeldigvis hadde fjernet fra romskipet noen kretsløp tidligere. Selv om jeg hadde bare begrenset plass til disposisjon, og at jeg fant det lite hensiktsmessig å gå i tekniske detaljer i en populærtids-skriftartikkel, stilte jeg meg på grunn av mitt kjennskap til kretsløpmeknikken likevel sterkt spørrende til den forklaringen. Ville fire små plastikkposer som tilfeldig var kastet ut i rommet senere kunne stille seg "sirlig på rekke og rad", og ville de i så fall være i stand til å reflektere tilstrekkelig lys til å likne stjerner? Forklaringen holder simpelthen ikke !

Roach antyder at jeg med overlegg laget mye ståhei ut av ingenting, hvorved han indirekte forsøker å diskreditere hele artikkelen på samme måte som andre seksjoner av CR forsøker å diskreditere Keyhoe og andre ved insinuasjoner.

Jeg ble utsatt for endel nye hugg i Roy Craig's artikkel om Direct Physical Evidence (pp.89-90). Mitt lett ironiske forslag at UFOene kanhende benytter Jorden som avfall-dunge gis en seriøs behandling. Jeg gjennomgikk i sin tid betydelige anstrengelser og hadde store økonomiske utlegg for å sjekke meldingene om "nedfall" av "rom-gress" i løpet av 1967, og etter at min artikkel om emnet var blitt publisert mottok jeg liknende stoffer fra hele landet - i mange tilfelle ledsaget av intrigerende UFO-rapporter. Omsider klarte jeg også å oppmå å få tak i noe av det spesi-

elle "skrap" som blir dumpet fra Flyvåpnets fly under treningstokter, foruten et kart som viser presist hvor slikt materiale blir dumpet. Flyvåpen-"avfallet" består av aluminiumkleddet fiberglass, mens "rom-gress" nesten utelukkende er sammensatt av rent aluminium med bare ubetydelige spor av magnesium. Begge substanser er nesten helt like å se til. Condon-gruppen mottok liknende materiale, men valgte allikevel å analysere og granske et stykke som var samlet i 1957!

Med artikkelen om "rom-gress" hadde jeg egentlig til hensikt å gjøre kjent mine anstrengelser for å få Flyvåpnet til å forklare fenomenet for meg. Men Craig's beretning antyder at jeg er en lettpåvirkelig "troende" som på liv og død forsøker å bevise at et ganske ordinært stoff kommer fra det ytre rom.

APRO's berømte magnesium-bit blir også plukket fra hverandre og forkastet i CR. Dr. Saunders var involvert i testingen av disse bitene og hans konklusjon i "UFOs? YES!" er stikk motsatt av CR's.

...

KONKLUSJON

Det endelige produkt rettferdiggjør ikke utgiftene

En ny og nytteløs polemikk vil utvilsomt reise seg omkring Condon-Rapporten noen tid fremover. Rapporten reiser flere problemer enn den løser. I første rekke legger den ikke frem tilstrekkelig materiale til å rettferdiggjøre de store utgiftene. 80 prosent av den endelige rapporten kunne ha vært samlet sammen av en hvilket som helst annen utgiver for bare 5.000 dollar eller mindre. De resterende 20 prosent kunne ha vært samlet av en liten gruppe på tre eller fire kompetente investigatorene over en seks måneders periode og med et budsjett på i høyden 25.000 dollar.

Vi må derfor stille et spørsmålstegn ved Prosjektets fundamentale integritet - og mannen som ledet det. Vi må stille et spørsmålstegn ved metodene som ble benyttet. Vi må stille et spørsmålstegn ved kva-

lifikasjonene til de personer som utarbeidet den endelige rapporten. Vi må stille et spørsmålstegn ved Rapportens vitenskapelige gyldighet. Vi må protestere mot denne rapportens tendens til å gi uttrykk for personlig holdning, mening og vrangvilje fra de menn som var involvert. Vi må kort og godt stille et stort spørsmålstegn ved CR's totale objektivitet.

I beste fall er det et skjodesløst forsøk på å smøre sammen et "produkt" som ville harmonere med de krav som var stillet i Flyvåpenkontrakten, men heller ikke mer. Vi blir fortalt at Ford Motor Company utførte eksperimenter i forbindelse med EM-effekten på egen bekostning. Det blir antydnet at også mange andre selskaper og organisasjoner bidro med forskning for Prosjektet uten godtgjørelse. I løpet av det tidsrom undersøkelsene pågikk (februar 1967/mars 1968) var bare 12 personer ansatt på hel-tid ved Prosjektet. Noen ble tilknyttet flere måneder etter at det hadde begynt sitt arbeid. Vi blir bedt om å tro og godta at dette prosjektet kostet 2.000 dollars pr. dag! Flyvåpnet avsatte 13.000 dollars bare til regnskaps- og bokholderiformål. La oss få se det regnskapet!

Insinuerende angrep

De fleste mangeårige forskere og eksperter på området ble overhodet

ikke engang konsultert. Hverken Ivan T. Sanderson eller Ray Palmer er nevnt i Rapporten. Andre ledende UFO-forskere som f.eks. dr. James McDonald, Coral Lorenzen, John Fuller og major Keyhoe blir gjentagne ganger indirekte utsatt for angrep. Det er imidlertid høyst tvilsomt om noen av dem vil kunne - om de ønsket det - få antydningene prøvet for retten. Formelt trakk Colorado University tilbake all offisiell støtte til Prosjektet i juni 1968, men i anbefalingene er flere jurister nevnt "for verdifull rådgivning om lovmessige og juridiske problemer i forbindelse med studiet". Det synes som om en eller annen jurist meget omhyggelig har sjekket teksten og utvannet de uttalelser som kanskje kunne ha ført til rettslig etterspill.

Mr. Philip J. Klass - som har gjennomført en en-manns kampanje rettet mot NICAP og dr. McDonald - blir spesielt trukket frem for "nyttige informasjonen om utviklingen innen "UFO-verdenen" i Washington.

Den utenomjordiske hypotese tilbakevist

Rapportens hovedkonklusjon er ment å tilbakevise ufologenes påstand om at UFOene kan være av utenomjordisk opprinnelse. Dette er i seg selv uvitenskapelig. Hovedproblemet burde ha vært å avgjøre eksistensen av et fenomen. Vi må først samle

det nødvendige vitenskapelig holdbare materiale som beviser eksistensen av et fenomen før vi kan gå videre med å forklare det. Mange av sakene i Rapporten bærer tydelig bud om at et uforklarlig fenomen virkelig eksisterer. Likevel ble ingen anstrengelser gjort for å stille disse sakene i sammenheng med hverandre. En statistisk summering av alle observasjons-rapporter som kom inn til prosjektet 1967/68, foruten en grundig psykologisk studie av vitnene med sikte på å is-

Ta det med ro, dr. Condon - bare si De ikke tror på dem !

olere pålitelighets- og fortolkningsfaktorene, ville ha vært av uvurderlig betydning. Et gigantisk skritt fremover.

Condon Rapporten beviser i det minste en ting - kanhende en gang for alle - nemlig at vitenskapsmenn som er fanget inn i, og begrenset av deres egne spesialfelter og -disipliner, ikke er utrustet til å hamle opp med et fenomen som er av mer observerbar enn av fysisk karakter. De mangler den nødvendige trening som gjør dem kompetente til å foreta undersøkelser i marken, og de tillater egne følelser og forutfattede konklusjoner å fordunkle og tåkelegge deres dømmekraft, og derved forhindrer enhver objektiv gjennomgåelse av individuelle vitneutsagn. I likhet med de forskjellige UFO-organisasjoner som har grodd seg fast i konklusjoner og teorier som de føler er gyldige, er også vitenskapsmenn overbevist om at alle rapporterte sightings uten vanskelighet kan gis en naturlig forklaring ut fra egne personlige spesialområder. Roach er hengitt til "airglow"; andre er besatt av luftspeilingeffekter, elektrifisert plasma og sumpgass. Ingen av de menn som hamret sammen den endelige Condon-Rapporten hadde øyensynlig gjennomgått alle data. Rapporten angir ikke engang at det overhodet ble gjort noen systematiske anstrengelser for å få innsamlet alle data.

Personlig er jeg overbevist om at mange av de bøker og magasinartikler som er forfattet av UFO-entusiaster har vært sterkt overdrevne og jeg er i det minste enig med Condon på noen punkter: Jeg tror at ETI-hypotesen - hypotesen om utenomjordisk intelligens - ikke er anvendelig på alle sightings og manifestasjoner som blir rapportert; jeg tror at "regjeringens hemmeligholdelse" mer er en myte enn en realitet (les den intrigerende beretningen i CR om Rex Heflin-fotografiene pp. 437-455), og at en vesentlig del av stridighetene og meningsforskjellene har oppstått som følge av spekulasjon og inadekvat gransking.

Kort sagt: Condon Rapporten har vært et enormt pengesløseri og den

har bare gitt et meget begrenset bidrag til UFO-saken.

(Oversatt av A.B.)

. . .

NOTER

DONALD KEYHOE: ex-major i USA's marine korps - og leder av verdens største sivile UFO-forskningsorganisasjon NICAP (National Investigation Committee of Aerial Phenomena) i Washington.

EDWARD RUPPELT: ex-kaptein i det amerikanske flyvåpen og mangeårig leder av flyvåpnets UFO-undersøkelsesorgan "Project Blue Book".

APRO - AERIAL PHENOMENA RESEARCH ORGANIZATION: En av verdens mest omfattende og effektive sivile UFO-forskningsorganisasjoner. Hovedkvarter i Arizona, USA.

DR. JAMES E. McDONALD: Professor i meteorologi og klimatologi ved universitetet i Arizona, samt senior-fysiker ved samme universitet's institutt for atmosfærisk fysikk.

CORAL LORENZEN: Kjent kvinnelig UFO-forsker og forfatter. Co-director for APRO, Arizona, gift med ingeniør Jim Lorenzen som er director ved nevnte organisasjon.

JOHN G. FULLER: Kjent UFO-forsker (privat) og journalist i "Life". Også kjent som forfatter av artikler, etc. i forbindelse med UFO-saken.

K.S.

STOR SEIER....(forts. fra side 19):

fra de offisielle - særlig amerikanske - organers forklaringer på UFO-observasjonene i den utstrekning de med dem påberoper seg å ha forklart hele problemkomplekset. Den overveiende del av myndigheters befattning med UFO-problemet har skjedd i USA, hvorofor "U.S.-forklaringer" stadig trekkes frem i sammenheng.

.../AB

NEI til Condon

JA til UFO !

av Arvid Dahle

Nedsettelsen av Condon-komiteen i 1966 ble hilst med glede av alle UFO-interesserte. Endelig skulle man få en vitenskapelig og dermed - måtte man tro - objektiv og fordomsfri undersøkelse av UFO-problemet. Dessverre varte det som kjent ikke lenge før det ble slått brister i forventningene. Offisielle meldinger om komiteens virksomhet fikk man av gode grunner ikke, men representanter for NICAP og APRO som hadde vært i privat kontakt med Condon-komiteen, ga uttrykk for en viss skepsis med hensyn til dr. Condons prinsipielle innstilling til den undersøkelse han var oppnevnt til å lede. Misnøyen kom offentlig til uttrykk da John G. Fuller (forfatter av "Incident in Exeter" og "The Interrupted Journey") i april 1968 skrev en artikkel i bladet "Look" hvor han reiste alvorlig tvil om den vitenskapelige grundighet og objektivitet hos de personer som ledet Colorado-prosjektet.

Artikkelen vakte en storm av forbitrelse hos dr. Condon og de av hans medarbeidere som solidariserte seg med hans syn. Bedre ble det ikke da James E. McDonald ved Arizonauniversitetet den 31. januar, 1968, skrev et brev til Robert J. Low, Colorado-prosjektets koordinator, dr. Condons høyre hånd. Brevet vakte atskillig røre, noe som ikke minst skyldtes at McDonald her nevnte et dokument som sier atskillig om årsaken til at Condon-komiteen nødvendigvis måtte komme til det resultat den gjorde. Dette dokument er Robert J. Lows memorandum av 9. august 1966. Her gir mannen som skulle spille en dominerende rolle i prosjektet uttrykk for den oppfatning at man burde si ja til den foreslåtte undersøkelse og forsåvidt utføre den efter vitenskape-

lige prinsipper, men det skinner tydelig igjennom at Mr. Low ikke ventet at resultatet ville ha vitenskapelig interesse. Hvorvidt man skal kalle en slik innstilling vitenskapelig nøkternhet eller defaultisme, kan bli en smaksak. Man kunne i alle fall ikke vente et positivt resultat av undersøkelsen når en av de ledende menn var forhåndsinnstilt på at man ikke ville finne noe av interesse.

Ikke alle medlemmer av Condon-komiteen hadde denne innstilling. David R. Saunders, som var såkalt "Co-principal Investigator", stilte ikke opp med en negativ innstilling. Dr. Saunders var godt kvalifisert for medlemskap i Condon-komiteen. Hans utdannelse omfatter både kjemi, fysikk og psykologi. Han er også en trenet statistiker. Denne kombinasjonen av teknisk og humanistisk viten skulle gjøre ham spesielt skikket for UFO-prosjektet som jo unektelig var av en temmelig spesiell karakter.

Det er vel igrunnen ikke så merkelig at det etterhvert måtte oppstå friksjoner mellom medarbeidere som hadde et så vidt forskjellig grunnsyn. Dr. Saunders - og andre med ham - kunne ikke unngå å føle seg frustrert når de skulle arbeide under ledelse av personer som etter deres oppfatning hele tiden var besjelet av et ønske om at undersøkelsen skulle vise at UFOene ikke er av ikke-jordisk opprinnelse. Det kom da også til slutt til et brudd mellom dr. Saunders og hans sjef. Den 9. februar 1968 ble han og hans medarbeider Norman E. Levine meddelt avskjed fra sitt arbeide med prosjektet. Som en følge av dette sa Mary Louise Armstrong, administrativ assistent, opp sin stilling.

I boken "UFOs? Yes!", som dr. Saunders har skrevet i samarbeide med reporteren R. Roger Harkins ("Boulder Daily Camera") kan man lese om hvordan det gikk til at Condon-komiteen sprakk. Boken er utkommet som Signet-Book i 1968, altså før Condon-rapporten forelå. I sitt forord sier Harkins (boken har også et forord av John G. Fuller) at dette først og fremst er fortellingen om dr. David R. Saunders og

hans kamp for å beskytte den betydelige investering som var gjort i Colorado-prosjektet. Etter hans mening ble pengene ikke benyttet så effektivt som hensikten var.

Dr. Saunders legger ikke skjul på at han med all respekt for dr. Condon som vitenskapsmann, betviler at han var den rette for dette krevende og ytterst spesielle oppdrag. For Robert J. Low har han enda mindre respekt. Han var åpenbart ikke den rette mann på den rette plass, skal man tro dr. Saunders. Som et illustrerende eksempel på Lows innstilling til saken nevner han Lows månedslange Europatur som sto i sammenheng med prosjektet. På denne turen burde Low etter Saunders' mening ha benyttet anledningen til å treffe to av de mest kjente og betydningsfulle ufologer i Europa, nemlig Charles Bowen, redaktøren av "Flying Saucer Review" og Aime Michel, som har lansert "Orthoteni-teorien". I stedet besøkte Low den skotske innsjøen Loch Ness - sjøormens hjemsted - hvilket, som han senere sa, var relevant til UFOene, fordi hverken de eller sjøormene eksisterer, og det var viktig for ham å se hvordan man studerer noe som ikke eksisterer.

Den alt vesentlige del av boken dreier seg om Colorado-prosjektet. Det er interessant, men også forstemmende lesning. En norsk leser behøver ikke å bekymre seg om den halve million dollar som ga så lite utbytte, men han kan ikke unngå å bli rystet over å få demonstrert den mangel på sann og sunn vitenskapelig innstilling som preget ledelsen av Condon-komiteen. Det må vel innrømmes at UFO-problemet vanskelig kan angripes ut fra en strengt naturvitenskapelig metode, men dette er ingen unnskyldning for å gå til en undersøkelse med forutfattede meninger.

At uoverensstemmelsen mellom dr. Saunders og hans sjefer ikke bare har vært av prinsipiell karakter skinner nok i noen grad igjennom, men det er neppe tvil om at hovedårsaken til bruddet var den fundamentale forskjell i grunnsyn. Selvfølgelig bør en vitenskapelig undersøkelse av UFO-fenomenet ikke nødvendigvis

foretas av personer som aksepterer dets ikke-jordiske opprinnelse, men man må ha lov til å forlange at de som skal takle problemet møter det med et fordomsfritt sinn og ikke utelukker muligheten av at man kan komme til resultater som griper avgjørende inn i vårt etablerte verdensbilde.

Saunders- og Harkinsboken gir en tydelig forklaring på hvorfor Colorado-prosjektet ble en fiasko. For såvidt er boken negativ. Men den forteller også om mennesker med meningers mot, og den gir en bekræftelse på at ennå er UFO-problemet uløst. Sist, men ikke minst er historien om dr. Saunders og hans kamp nok et bevis på at årsaken til at så mange - og derav en betydelig prosent vitenskapsmenn - ikke tror på UFO-ene, ganske enkelt er den at de ikke vil tro. Og for å unngå å akseptere fenomenet, griper de til de mest usansynlige forklaringer. En av de mest finurlige forklaringer jeg har støtt på, fant jeg i det amerikanske magasinet "FATE" som i sitt aprilnummer blant annet bringer et forøvrig interessant referat fra et to dagers møte som ved jule-tider ble arrangert i Boston av American Association for the Advance of Science. På dette møtet, hvor forøvrig en rekke fremtredende ufologer deltok, ble det av psykiatere fra Harvard Medical School lansert som forklaring på UFOene en teori som bygger på den såkalte Isakower illusjon. I 1938 hevdet Otto Isakower at i demringssonen mellom søvn og våken tilstand kan noen mennesker se et rundt objekt som kommer nær og så fjerner seg. Ifølge Isakower er dette bilde en infantil erindring om morsbrystet. Under stress kan enkelte personer oppleve denne illusjon av en rund gjenstand.

Jeg sier med Redaktøren av FATE at nu vet vi altså hvor UFOene kommer fra - vi har så å si fått dem inn med morsmelken.

ARVID DAHLE

Dr. David R. Saunders
og R. Roger Harkins:
"UFO'S ? YES !"
The New American Library, Inc.
New York 1968.

Rapport fra Sverige

ved G. I. C. O. F. F.

Fra Göteborgs Informations Center om och för Oidentificerade Flygande Föremål har vi til dette nummer av N-UFO-T mottatt følgende to rapporter: -

Den 1.9.69. gjorde fam. Anderberg en interessant observation från sin sommarstuga vid sjön Anten utanför Alingsås. Föremålet observerades över sjön någon gång mellan kl. 22.15 - 22.30 och försvann omkring kl. 24.00. Klart väder rådde vid tillfället. Här nedan följer familjens beskrivning av vad de säger sig ha sett.

"Vi fick höra ett vinande ljud, som kom oss att spana uppåt. Då fick vi se ett runt starkt lysande föremål, som kom i sakta mak från söder

och stannade till högt över sjön. Storleken var ung. 1/4 av månen. I kikare kunde vi se att föremålet hade skarpa konturer. Det intensiva va luset var som från en strålkastare. Färgerna skiftade i röd-lila, blått och grönt. Vi såg även små lysande vita prickar på föremålet. Under föremålet var det lik-som en utbuckning som lyste med ett vitt starkt sken. Föremålet rörde sig upp och ned med stor hastighet. Det stod även stilla. Föremålet ändrade form emellanåt från att vara runt till att bli en skiva och vice versa. Efter ca. 1½ timme gav sig föremålet i väg mot nord-nord-väst."

Kommentarer:

Denna observation är mycket interessant p.g.a. den långa observations-tiden, ca 1½ tim och att föremålet (enl.fam.) utsände något som föreföll vara en raket. Det vinande ljudet och det att föremålet ändra-(Forts. side 16)

FOTO- SIDEN

ved
Kolbjørn Stenødegård

1) När Selfridge-luftbasen, Michigan, tok brødrene Dan og Grant Jaroslaw den 9. januar 1967 ialt 4 bilder av denne gjenstanden (høyre halvdel er en utsnittsforstørrelse) Negativene ble undersøkt av dr. J. Allen Hynek, som erklærte: "De foreløbige analyser gir ingen antydning av at det skulle foreligge forfalskninger".

2) UFO fotografert den 8. august 1965 i Beaver County, Pa, USA. Fotoet er undersøkt og godkjent av 3 profesjonelle fotografer (NICAP).

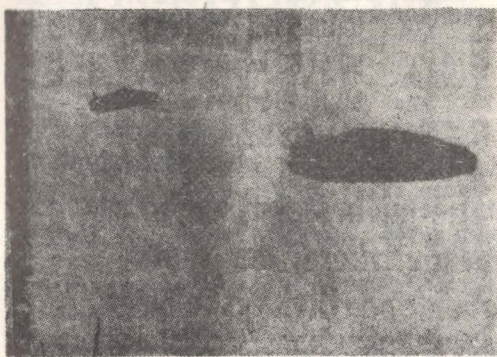
3) Til tross for at dette er en tegning tar vi den allikevel med på fotosiden, bl.a. fordi rapporten er meget interessant. UFOet ble sett

den 16. september 1965 på en motorvei ved Silverton, Pretoria i Syd-Afrika av to politimenn, John Lockem og Koos de Klerk, like efter midnatt. De to politifolkene var på patrulje på hovedveien da UFOet, som var ca. 9 m i diameter, landet på veien hvorfra det litt efter startet igjen. UFOet steg lynraskt og loddrett til værs, idet det sendte ut en kraftig lysende stråle (flamme) som satte veibanen i brann. Saken ble senere mørklagt av myndighetene.

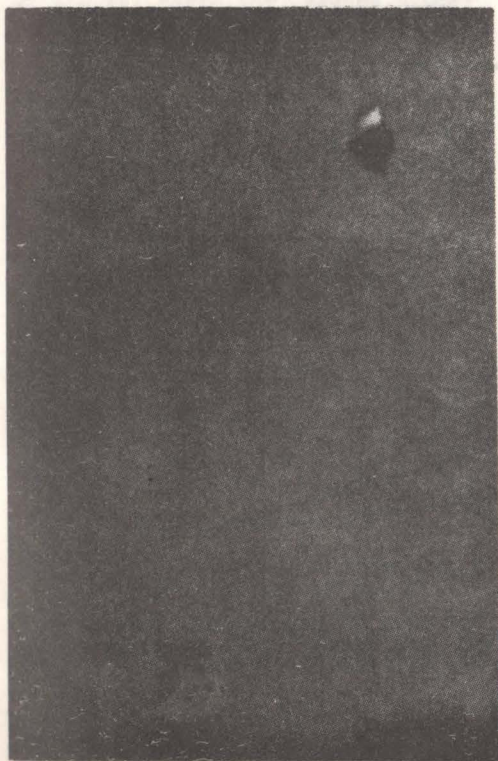
4) Dette bildet ble tatt av en "Saucer News"-korrespondent i Melbourne, Australia. Observasjonen fant sted den 14. april 1966 kl. 14.22 og varte i ca. seks sekunder. Objektet så ut til å være en fast, fysisk gjenstand, og det dreiet seg langsomt rundt under "flukten". Efter at UFOet et kort øyeblikk hadde den flate siden vent mot observatøren, forsvandt det meget hurtig i nordlig retning. En lav brumming hørtes da UFOet forsvant, til tross for at det inntil da hadde vært helt lydløst. (Saucer News)

5) Dette bildet er et forstørret utsnitt av bilde nr. 4.

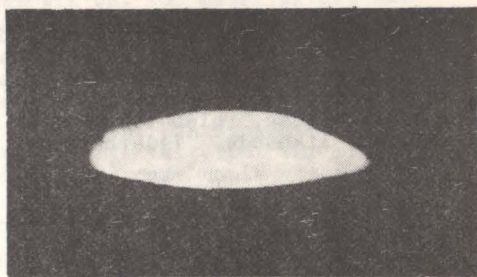
1

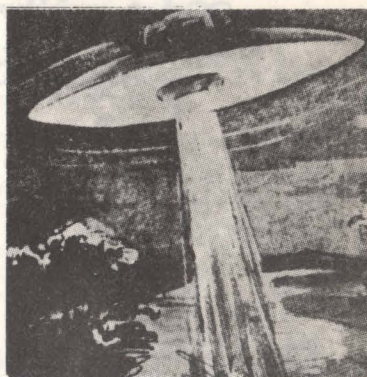
2

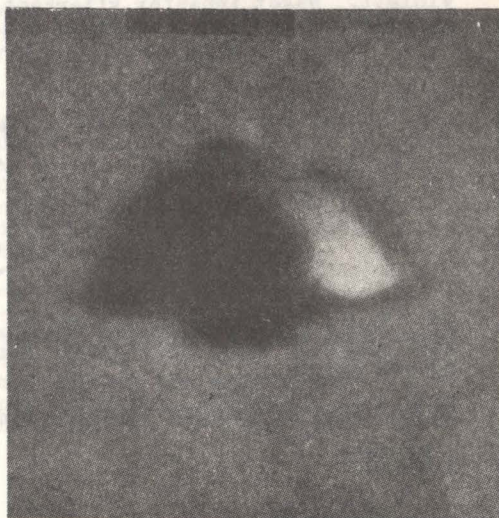
5

4

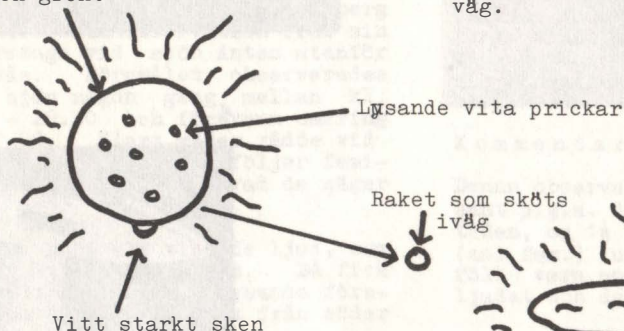
3

RAPPORT FRA SVERIGE, forts. fra s.14
de form från runt till skivformat.

När sådana här observationer göres brukar vi undersöka om det varit någon av följande naturliga orsaker till fenomenet: helikopter, satellit, väderballong, planeten Venus med flera liknande. Väderballong är

Skiftade i röd-lilla, blått och grönt

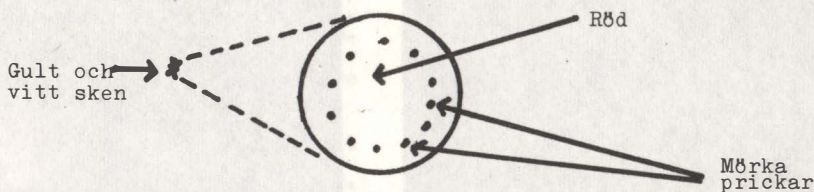

den enda av dessa naturliga förklaringar som det eventuellt kan ha varit, men meteorologen på Torslanda sade, att det inte kan ha rört sig om någon ballong vid detta tillfälle då de sänder upp sådana tidigast kl. 02.00. Vindriktningen stämmer heller inte vid detta tillfälle och ballongerna är alltid i rörelse och ej som det beskrivits i detta fall, att föremålet stod stilla över ett område ca 1½ timme för att sedan helt plötsligt ge sig i väg.

Den 11.10.69. kl. 21.30 uppmärksammade flera personer i Edsbyn, ett ljusfenomen på himlen. Här nedan följer vittnenas beskrivning.

Föremålet beskrevs som runt och starkt lysande, färgen var röd till violett. Något innanför ytterkanten på föremålet sågs svarta punkter

från sin bil såg föremålet passera nästan rakt ovanför dem. De saktade in farten till 10 km/tim. De uppskattar det stora föremålet till något mindre än fullmånen, som vi ser den. Även de, såg det lilla föremålet bakom det stora, som de uppskattade till 3-4 ggr. större än en vanlig stjärna.

er. Bakom det stora föremålet sågs ett mindre, likt en stjärna men mycket större.

Vi har här en Edsbybo med fru som

Vittnena är samstämmiga om att inget ljud hördes. Observationen varade i 2 min.

RAPPORTHJØRNET

ved K. Stensdegård

"BRENNENDE GJENSTAND" OVER TRONDHEIM

Mannen som hadde den opplevelsen vi her kort skal gjengi ønsker ikke sitt navn offentliggjort. Vi nøyer oss derfor med å opplyse at han er en "respektabel Trondheimsborger på 50 år", ansatt som lagersjef ved et av byens større firmaer. Overfor Trondheim UFO-Forening har han gjengitt sin opplevelse såvel muntlig som skriftlig. Her er mannens egen beretning:

"Det var høsten 1960 eller 1961 - jeg er ikke helt sikker på årstallet. Klokken var ca 15 minutter over midnatt da jeg kom kjørende i bil fra Nedre Charlottenlund (like øst for Trondheim) og opp til E-6. Været var klart og det var helt vindstille. Månen var oppe og jeg hadde den til høyre for meg på himmelen idet jeg kjørte inn på E-6."

"Da var det jeg fikk se en brennende gjenstand komme mot meg over Ranheimsåsen. Jeg var sikker på at det var et fly i brann som forsøkte å nødlande på Riksveien - den går her i en rett og flat strekning mot Trondheim."

"Jeg kjørte ut på Riksveien og tenkte alle mine lys for å hjelpe dem med å se veien. Men da får jeg se, like forran meg, en rund gjenstand, ganske lav og med ildtunger slikkende ut fra alle sidene. Gjenstanden stoppet plutselig opp i luften, for så å stige rett til værs. I løpet av fem minutter så jeg den bare som et lysende punkt i høyde med månen, der den gradvis forsvant ut i himmelrommet."

"Hele observasjonen varte i ca. 10 minutter - fra ca. kl. 00.15 til 00.25. Ikke på noe tidspunkt kunne jeg høre noen lyd fra objektet".

- - -

På spørsmål svarer observatøren at

han anslår avstanden bort til fenomenet til ca. 100 meter på det nærmeste. Hastigheten anslås til vel 100 km/t og objektets diameter kunne være om lag 25 meter. Mannen forteller at han ikke hadde noen fysiske reaksjoner i tilknytning til hendelsen, men innrømmer at han ganske lenge etterpå var rystet over den selsomme opplevelsen.

Hva mente han selv å ha sett ?

"Det må ha vært et eller annet merkelig luftfartøy av ukjent opprinnelse".

. . .

UFO SETT PÅ NÆRT HOLD
AV MANN PÅ NORDHEIM, TUSTNA

Et liknende legeme sett av en annen på Gullstein tre uker senere

Følgende UFO-rapport ville trolig vært en av de mange som aldri hadde kommet offentligheten for øre på grunn av den velkjente frykten for å bli utsatt for latterliggjørelse hvis det ikke hadde vært for at herr Dahl, Kristiansund N, hadde sørget for å få den frem i lyset. Dahl er overbevist over rapportens ekthet. Han er en personlig venn av observatøren som selv foretrekker å være anonym. Dahl nedtegnet imidlertid beretningen og sendte den til avisene "Romsdalsposten" og "Tidens Krav", samt til Trondheim UFO-Forening, som alle sitter inne med observatørens fulle navn - som vi her vil kalle NN - og adresse. Her er beretningen vi mottok fra herr Peter Dahl:-

"Den 9. februar 1967 var herr NN på vei hjem etter et besøk hos en venn. Det var klart vær og lyst på grunn av snøen, og stedet var Nordheim. Ca. en og en halv kilometer fra nærmeste gård passerte NN et flatt, dyrket jordstykke - omtrent 300 x 200 meter".

"Plutselig ser han 'noe underlig' ca tre meter over bakken og ca. 30 meter til venstre for seg. Han skvetter til og blir redd, og dekker seg med hendene som beskyttelse. I et par minutter betrakter han helt himmelfallen, en sigarformet gjen-

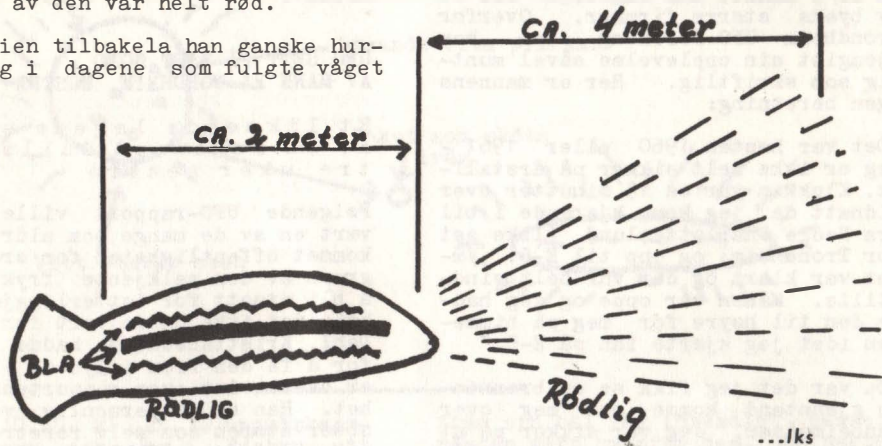
stand som beveger seg ganske sakte. Fargen virker grålig i splissen og gjenstanden fortøner seg flat under og oval oventil. Dener om lag tre meter lang og har en rødlig, flammeligende "hale" på bortimot fire meter etter seg.

NN blir redd og har overhodet ingen tanker om "UFO", men en gjenstand dannet av lys - et eller annet atmosfærisk fenomen. Han kaster seg ned, men får et tydelig inntrykk av UFO'et idet det forsvinner i skogen over tretoppene. Selve "sigaren" hadde zig-zag-render i blått, mens resten av den var helt rød.

Hjemveien tilbakela han ganske hurtig og i dagene som fulgte våget

han ikke å nevne opplevelsen for noen. Men tre uker senere skal en mann på Gullsten ha sett en liknende gjenstand - denne gang rett over Gullsteindalen. Mannen betrakter den i kikkert, og hans beskrivelser er så godt som identisk med den opplevelse NN var utsatt for tre uker tidligere."

Nedenfor er gjengitt en tegning Peter Dahl har laget på grunnlag av de opplysninger han fikk av sin venn, som var 63 år da han hadde sightingen.

Dagbladet 3. mars 1970:

STOR SEIER I REALISTFOREN- INGEN !

N-UFO-T Det er med stor glede KOMMENTERER: vi kreditterer Dagbladet for nedenforstående referat fra kanskje det mest betydningsfulle foredragsfremstøt på "UFO-fronten" i Norge de senere år - Realistforeningen på Blindern mandag 2. mars. Hvorvidt referatet

kan tolkes dit hen at Dagbladet - "som ikke tolererer svermeriske og luftige ideer" - er iferd med å erkjenne at UFO-fenomenene ikke nødvendigvis er så "svermeriske og luftige" som entusiaster og spekulanter har gjort dem til, våger vi ikke å uttale oss om. Det er da også egentlig heller uinteressant - selvom "det angår Dagbladet". Det gledelige er imidlertid at avisens journalist (kg) på en utmerket måte har klart å få frem nettop essensen i det de tre aktørene fra UFO-INFORMASJON, NORGE ønsket å formidle.

...

Overveldende seier for "ufologien" under Realistforenings UFO-møte i går: Dagbladet organiserte uforpliktende avstemning blant de rundt 200 tilstedeværende realfagstudenter, og grovtellingen viser

følgende: En (1) mente det hele var tullprat. Tolv (12) ble notert i en heller diffus "vet-ikke"-kategori. Resten var uforbeholdent positive: UFO-"forskningen" har noe for seg. Man kan ikke avvise fenomenet.

Nå hadde riktignok studentene i en og tre kvart time opplevd det rene vekkelsemøte hvor ikke Herren, men "uidentifiserte flyvende objekter" var utgangspunktet. Defineres av "UFO INFORMASJON" som følgende: "En UFO er et ytre eller indre stimulus som forekommer tilstrekkelig ukonvensjonelle til å forårsake rapport om noe på himmelen eller nær bakken, og som antas å kunne fly"(*1).

Innledere var UFO-entusiastene Arne Børcke (journalist), Hans Kristian Moe (siv.ingeniør), Andreas Steen (medisinerstudent). De tok alle avstand fra krangelen om hva UFO er - man skulle i stedet fastslå at det er noe. Og så skulle man organisere en systematisk forskning for å finne ut hva.

Grønne menn
bestemt avvist

Alle tok klart avstand fra forestillingene om "de små grønne menn" av forskjellig størrelse og fra forskjellige solsystemer - disse "teoriene" bidrog bare til å støtte de fanatiske skeptikerne som i dag hadde skremt folk bort fra den seriøse interesse for UFO-mysteriet. Innlederne tok hver på sin måte klart avstand fra de offisielle - særlig amerikanske - organers forklaringer på UFO-observasjoner (*2).

Vitnesbyrd

Hans Kristian Moe kommenterte og redegjorde for endel UFO-fotografier, og var i perioder, frivillig eller ufrivillig, meget underholdende. Han kunne blant annet fortelle om noen professorer som hadde sittet i hagen og talt stjerneskudd fra halv ti om kvelden, en gang i 1951. De hadde plutselig sett en større samling lysende gjenstander på himmelen. Antatt hastighet: 29.000 km/t. En bonde i Peru hadde tatt bilde av en UFO med kondensstriper i 1952. Han anslo

farten til 650 km/t. For øvrig var en UFO fotografert med undervannskamera, en annen ble observert av en gjeng som satt og renset kameraser, og den ble da fotografert med et kamera som var ferdig renset, opplyste Moe. Det forhindret ikke at bildet ble betraktet som et resultat av en eller annen form for "skitt" på linsen. Etter relativt systematiske UFO-åpenbaringer i Brasil i 50-årene, vedtok myndighetene at UFO'ene virkelig eksisterte. Siden har Brasil skiftet myndigheter ganske ofte, påpekte Moe.

Hvorfor denne taushet?

Andreas Steen undret: - Hvorfor snakker ikke folk om UFO? Hvorfor omtales ikke fenomenet hyppigere i massemedia? Hvorfor forskes det ikke på området? - Jeg kjenner faktisk folk som mener at de ville miste jobben sin om de rapporterte om en UFO-observasjon, Sa Steen.

- Vi kunne gjerne spørre: Hva får så mange mennesker på så mange steder til å bruke så mye tid på å stelle istand så mye tull? Men jeg vil presisere: Et fenomen kan gjerne være absurd, og likevel reelt nok. Det at vi ikke fatter det ut fra vår egen vitenskapelige, teknologiske ramme, det behøver ikke bety at fenomenet ikke eksisterer.

Og det var realistene enige i. Man gikk så løs på debatten i en relativt avslappet og munter tone. Arne Børcke kom med en saktmodig oppfordring:

- Vær vennlige å stille presise spørsmål, for vi vil under enhver omstendighet være forhindret fra å gi presise svar ! (---kg)

...

N-UFO-T *1) UFO INFORMASJON NORGEs
NOTER definisjon: "Et uidentifisert Flyvende Objekt - U.F.O. - er de ytre eller indre stimuli som forekommer tilstrekkelig ukonvensjonelle til å forårsake rapport om noe på himmelen - nær eller på bakken, som antas å kunne fly".

*2) Innlederne tar klart avstand
(Forts. side 11.)

Om kort tid ... sensationel ny bog

MYSTERIER I 100.000 ÅR

Beviser for at Jorden har haft besøg af væsener fra andre kloder ...

Moses kendte en art dødsstråle ...

Kong Salomons tempel havde lynafledere...

Elektrisk lys omkring år 1250 ...

Hemmellige selskabers virke ...

Flyvemaskine bygget i Portugal i året 1709 ...

Gåderne i menneskehedens historie er tallose.

Og en ændret opfattelse af mangt og meget er på vej.

Erich v. Däniken bragte i sin bog FORTIDS GÅDER ... FREMTIDS VIRKELIGHED ... afsløringer, der ikke kan tilbagevises.

MYSTERIER I 100.000 ÅR går endnu videre, endnu dybere.

Man forbløffes, man forbavses - men den grundighed, hvormed hvert emne behandles, de logiske slutninger, det væld af sandsynlighedsbeviser og videnskabeligt holdbare betragtninger - kan det andet end overbevise?

Bestil allerede NU

MYSTERIER I 100.000 ÅR
ca. kr. 28.75

igen en sensation fra STRUBES FORLAG

STRUBES FORLAG har stort udvalg i UFO-bøger
Forlang gratis katalog tilsendt
STRUBES FORLAG - Lille Triangel - 2100 København